

bodů 1 lit. f) zák. čl. XXVII : 1907 disc. přečinu, jehož se dopustil tím, že byl dne 18. září 1922 v hostinci v úplně opilém stavu a vzbudil veřejné pohoršení. Okolnost tato jest se zřetelem na pravoplatnost uvedeného nálezu disc. bezvadně zjištěna a měl tudíž žal. úřad dostatečný podklad pro toto skutkové zjištění, na které je nss vázán podle § 6 zák. o ss.

Vyslovil-li pak žal. úřad se zřetelem na právní názor shora vyslovený na tomto skutkovém podkladě, že st-li ncpřísluší nárok na mimořádnou drahotní výpomoc, není jeho výrok v odporu s druhým odstavcem § 2 vl. nař. z 22. prosince 1922 č. 380 Sb.

č. 5108.

Učitelstvo: * Učitel veřejné školy národní nemůže se dovolávat plného započtení služební doby odsloužené ve vlastnosti výpomocného učitele bez zkoušky učitelské dospělosti podle § 15 vlád. nař. č. 666/1920.

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 22.050.)

Prejudikatura: Boh. 3653 adm.

Věc: Jan S. v H. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, odvolávaje se na § 15 vl. nař. č. 666/1920 žádal o zápočet celé služební doby, po kterou působil ve školní službě jako výpomocný učitel, nemaje zkoušky způsobilosti pro obecné školy. Zšr výnosem z 22. května 1924 nevyhověla této žádosti, poněvadž služba výpomocného učitele beze zkoušky dospělosti není co do vzdělání rovnocenná se službou učitelskou, pro kterou jest předepsána zkouška dospělosti. Započítá-li se učitelům, kterým při zkoušce způsobilosti bylo prominuto předložiti vysvědčení dospělosti podle § 16 odst. 2 zák. č. 274/1919 doba dvou roků nepřetržitého působení na veř. škole před zkouškou způsobilosti do služby počáteční, zůstává jim tato doba také při propočítání služ. doby podle zák. č. 222/1920, další dobu této výpomocné služby nelze však započítati z důvodu shora uvedeného.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z tohoto výnosu podané, poukázav na jeho důvody a dodav, že i podle čl. IX zák. č. 251/1922, jehož se st-l ve svém odvolání dovolával, a jenž nabyl účinnosti teprve dne 1. června 1922 (viz čl. XIV) a tudíž se nevztahuje na případ projednávaný, nelze nekvalifikovaným učitelům započítati více než dvě léta z doby, odsloužené bez předepsané kvalifikace.

O stížnosti uvážil nss takto:

St-l dovozuje nárok na započtení celé služební doby, po kterou působil ve školní službě jako výpomocný učitel, nemaje zkoušky způsobilosti, jedině z § 15 vl. nař. č. 666/20. Toto ustanovení jedná — jak je patrné zejména z nadpisu před ním uvedeného — o započtení mimořádné veřejné služby jí na roveň postavené. Přizpůsobí-li se pak zmíněné ustanovení se zřetelem na čl. II. zákona č. 274/1919 na učitelstvo, lze v něm spatřovati jedině ustanovení o započítání služby mimořádné učitelské. Neprávem tudíž dovozuje st-l z § 15 cit. nařízení nárok na započítání učitelské služby, ve které setrval i po zkoušce dospělosti.

Ostatně, jak nss již opětovně vyslovil na př. v nál. Boh. 3653 adm., není vůbec předpisu, jenž by umožňoval nástup počáteční služby literárního učitele na národní škole veřejné, pokud vyučující nemůže se prokázat vysvědčením dospělosti pro úřad učitelský, takže nelze tvrditi, že by se úřad protizákonně dotkl subjektivních práv st-le, odepřel-li mu započísti určitou část služební doby učitelské absolvované beze zkoušky dospělosti pro úřad učitelský.

Č. 5109.

Pensijní pojištění. — Řízení před nss-em: I. * Strojvůdci na továrních drahách, i když mají k ruce topiče, nepodléhají pensijnímu pojištění podle zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. — II. * Všeobecný pensijní ústav je oprávněn dáti se zastupovati při veřejném ústním líčení před nss-em svým úředníkem (§ 47, odst. 2 zák. o pensijním pojištění).

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 21.122.)

Prejudikatura: Boh. 2771, 3447, 4112 adm. a j.

Věc: Viktor G. ve F. a Všeobecný pensijní ústav v Praze (adv. Dr. Ludv. Souček z Prahy a zást. ved. úředníka Zemské úřadovny I v Praze Dr. Frant. Klučina) proti ministerstvu sociální péče stran pensijního pojištění.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad k odvolání firmy ..., měně v odpor vzaté rozhodnutí zsp-é v Opavě z 3. dubna 1924, že strojvůdce Viktor G. nepodléhá pojistné povinnosti pensijní, poněvadž jeho práce v obsluze parní lokomotivy spočívající a ve spisech podrobněji vylíčené jsou pracemi převážně manuálními, dělnickými, které dle § 1 odst. 1 zák. č. 89/1920 pojistné povinnosti nezakládají. Na manuálním rázu prací těch nemění ničeho okolnost, že jde o činnost značně zodpovědnou, a že k výkonu jejímu potřebí je velké pozornosti a určité odborné znalosti resp. složení zvláštní zkoušky pro obsluhování parních kotlů předepsané.

O stížnostech uvážil nss toto: — — — —

Nezákonnost nař. rozhodnutí vidí obě stížnosti v tom, že žal. úřad hodnotil činnost G. jako práci převážně manuální, dělnickou a vyslovil, že G. dle § 1 1. odst. zák. č. 89/1920 pensijní pojistné povinnosti nepodléhá. Obě stížnosti stojí na stanovisku, že G. není dělníkem, nýbrž že patří mezi zaměstnance vyšší, kteří pensijní povinnosti podléhají; nad to tvrdí obě stížnosti, že činnost jeho je převážně duševní. Stížnost G-ého stojí i na stanovisku, že G. vede pravidelný dozor nad topičem, posunovačem i výhybkářem a že i s tohoto hlediska pensijní povinnosti pojistné podléhá.

Pokud jde o poslední námitku, setrval nss při názoru vysloveném již v četných nálezech (srovnej Boh. 2771 adm.), že cit. zákon § 1, 2. odstavec lit. a), mluvě o osobách dozorčích má na mysli ony zaměstnance, jichž činnost se podstatně vyčerpává v tom, že přímo dozírají k jiným osobám pracujícím a přičiňují se k tomu, aby tyto práce jim svěřené vy-